

Några månader senare blev Linus vald till stadsfullmäktig genom »den Markénska falangens» energiska valkampanj. Det hade varit »möte» på kvällen, och Sigge, som numera var mindre aktiv än förut, hade gått dit mera av nyfikenhet eller för att fiska upp något nytt, som möjligen kunde tjäna hans egna intressen. Bröderna voro segerstolta, och lyckönskningar framkommo till den nyvalde »tyraunen» från alla håll. Linus såg tröttkörd ut och log helt svagt, då han mottog dessa hyllningar. Den ende som ej gratulerade var Sigge. Då han vid ett tillfälle fick Linus mellan fyra ögon, uttalade han sin mening vara, att dennes stadsfullmäktigeskap endast skulle komma att trassla till härvan. Det skulle splittra hans intressen och upptaga en stor del av den dyrbara tiden, som han så väl behövde använda till att först och främst röra om i deras gemensamma gryta, »så att ej vällingen blev vidbränd».

Till Siggens förvåning opponerade sig ej Linus mot denna mening eller den drastiska form vari den framkom. Han föreslog, att de efteråt skulle göra sällskap hem till honom, »för att språkas vid i lugn och ro». Detta var alldeles som Sigge ville ha det.

Då det blev uppbrott, blev emellertid följet stort; bland andra var Markén med, och då de kommit ut på gatan, tog denne Linus under armen och började samtala med honom i dämpad ton.

— Hur tänker du göra med reversen i Industri